

DEJSTVA O TRMI

OTROK NE TRMOGLAVI NALAŠČ.

- ⇒ Prehitro in pretrdo reagiranje na kljubovalno vedenje ima lahko neugodne dolgoročne posledice.
- ⇒ Največkrat otrok trmoglavlavi podzavestno, ker ni kos novim zahtevam in bi potreboval vašo pomoč in ne kazen.
- ⇒ Otroka ne sprašujemo »ZAKAJ SI TRMAST IN JEZEN ?«, ker vam otrok na to ne zna odgovoriti.
- ⇒ Otroku moramo dovoliti, da se veliko igra zunaj, z vodo in peskom, da packa z barvami in glino, da kuha, gnete in oblikuje testo, da pere, pomiva, kopa svoje igračke, itd. Kajti, če bo otrok v igri izživel svoje težnje bo lažje sledil vašim navodilom in zahtevam.
- ⇒ Čeprav jih je hudo videti, napadi trme niso nevarni.
- ⇒ Otrok mora dobiti na njegovo neprimerno vedenje pravo informacijo, ko se otrok pomiri mu moramo povedati, da se je neprimerno vedel.

TRMA Z RAZVOJEM SAMA IZGINE, DO TAKRAT PA JE POTREBNO LE VELIKO POTRPEŽLJIVOSTI IN RAZUMEVANJA.

POSTAVLJANJE MEJA OTROKOM

·Družinsko okolje je otrokovo prvo socialno okolje, kjer »trenira« za vse življenje v širšem socialnem okolju.

Otrok se mora že zgodaj naučiti do kod segajo njegove meje in do kod meje drugih.

·Pri vzgoji moramo ubrati zlato sredino, otroku **ne** smemo **zatirati vseh potreb in želja**, a hkrati **ne** smemo **otroku vsega dopuščati**.

·**Meje postavljamo tam, kjer so potrebne** → taka vzgoja otroku **ustreza**, četudi se ji upira. Znotraj teh okvirjev oz. meja, se otrok uči, se čuti varnega. Čeprav nas otrok **nenehno preizkuša**, je potrebno **vztrajati in odločno stati za svojo odločitvijo**.

·**Pravila**, ki jih postavljamo otroku, morajo biti realna, jasna, otroku razumljiva, primerna njegovi starosti → **dosledno** se jih upošteva, vedno **pohvalimo** vedenje v skladu s pravilom.

Priporočena literatura v branje:

1. MILIVOVEVIĆ. Z. , s sod.,(2008). MALA KNJIGE ZA VELIKE STARŠE, Institut Psihopolis d.o.o.
2. Steve Biddulph (2003). SKRIVNOST SREČNEGA OTROŠTVA, Mladinska knjiga, Ljubljana.
3. Sue Cowley (2007). Kako krotiti malčke. Modrijan
4. Elisabeth Pantley (2005). Z OTROKOM LAHKO SODELUJETE. Didakta.
5. Zalokar Divjak, Z. (1996). VZGOJA JE...NI ZNANOST. Educy.

*Če hočemo otroka vzgajati,
se moramo naučiti
strpnosti, potrpljenja, razumevanje,
sprejemanja in odpuščanja...*

TRMA PRI OTROCIH

Pripravila: mag. Erika Hvala,
socialna pedagoginja

Kaj je trma?

TRMA je nujna za otrokov razvoj. Nastane kot otrokova reakcija na vzgojne zahteve odraslih. Otrok odraščča in poskuša okolje podrediti sebi. Otrok odreagira s trmo, ko se bori s svojimi željami in nagibi ter z željami staršev in drugih. Otrok pri tem občuti neugodje in odregaira s trmo.

Trma je naravna in nujna reakcija otroka na naše vzgojne zahteve, težnje, da bi ga preoblikovali in socializirali.

Trma je izraz razvijajoče se osebnosti in do neke mere se moramo sprijazniti z njo. Z ustreznim ukrepanjem lahko omilimo njene posledice.

Pogosto se pojavi že pri 1-2 letih, izrazitejša je okoli tretjega leta, lahko pa se pojavi tudi kasneje.

Kako se kaže trma?

Otroci:

- se mečejo ob tla,
- kričijo, da postanejo modri, jim gre na bruhanje,
- se polulajo v hlače, čeprav tega niso več počeli,
- nekateri vpijejo na ves glas,
- se ne pustijo prijeti;
- udarjajo z rokami in nogami;
- mnogi razvijejo posebno inačico (npr. zadržujejo dih, da pomodrijo, v besu udarjajo z glavo v zid...) itd.

↓

Na vse načine želijo doseči svoj cilj, pri tem včasih med trmoglavljenjem pozabijo, kaj so že pravzaprav hoteli.

Kako ravnati ob izbruhu trme?

· Pomembno se je zavedati, da otrokova trma NI njegova slabost/značajska napaka, temveč razvojna značilnost otrok.

· Zato:

→ **Bodimo strpni in razumevajoči,**

→ poskušajmo, da otroka **ne** spravljati v situacije, iz katerih se bo rešil le z izbruhom.

· *Marsikateremu izbruhu trme se lažje izognemo, če bomo otrokovo življenje uredili tako, da bo frustracija le redkokdaj presegla meje njegove strpnosti.*

→ Prepovedi otroku postavljajmo tako, da vzpostavimo z njim **očesni stik** in **mu z mirnim glasom povemo, kaj je sprejemljivo in česa ne dovolimo.**

· Otrokom pri izbruhu trme **ne smemo popuščati**, še zlasti ne, ko jim preti nevarnost (npr. na cesti).

· Trme naj ne bi ustavljali na silo, če želimo doseči vzgojni učinek.

»Prepovedano« je odreagirati na naslednje načine:

- 1.) Se pustiti **izsiljevati z otrokovim vpitjem**, četudi nas vsi okrog pogledujejo s pomilovanjem.
- 2.) Se pustiti **spraviti v zadrego**, da bi ravnali drugače, kot kadar smo z njim sami.

↓

Otrok bi to kmalu začel izkoriščati in manipulirati z nami → kmalu bi se naučil uprizarjati napol namerne izbruhe.

UČINKOVITE TAKTIKE, OB IZBRUHU OTROKOVE TRME

⇒ IGNORIRANJE

Ne opazimo otrokove bučne predstave. Uspeh je odvisen od vzdržljivosti staršev.

⇒ VŽIVLJANJE

Otroku skušamo opisati njegove občutke in mu povemo, da ga razumemo.

⇒ OSEBNI PRISTOP

Otroku povemo, da se bomo bolje počutili, če se bo nehal tako obnašati.

⇒ ODHOD S PRISILO

Otroka odpeljemo v njegovo sobo (varnost!!!).

⇒ ŠALJIVO DRAŽENJE

To je primerno pri otrocih z

dobro razvitim smislom za humor.

⇒ TAKTIKA PREOBRATA

Otrokovo pozornost skušamo preusmeriti na nekaj drugega.

⇒ UMIK

Sami se umaknemo iz prostora in počakamo, da se otrok umiri.

⇒ POPUŠČANJE

Občasno popuščanje ne pomeni, da smo slabi starši.

NASVET:

Otroka nikakor ne smemo pustiti samega, ali ga poslati iz sobe, ipd. Kreganje, vpitje ali fizično kaznovanje močno poslabšajo položaj. Najbolje je, da mirno in razumevajoče počakamo, da napad mine, pa če je bše tako hudo.

